

JAUME BARTUMEU CASSANY
 President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Cal informació a la ciutadania

L'embranchement amb la Unió Europea no es pot aturar

Les relacions d'Andorra amb la Unió Europea es troben aquestes darreres setmanes al bell mig de l'actualitat política

Fa quinze dies, el dimarts 13 de setembre, el cap de Govern anunciava a bombo i platerets que es reuniria aviat amb el president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker, per tractar de les especificitats andorranes.

El divendres 16 de setembre, l'endemà de la presentació de l'informe de la Cambra de Comerç, la premsa feia públic el que ja sabíem feia uns dies: un informe de la Comissió Europea situa Andorra entre els 44 candidats a figurar en la nova llista de paradisos fiscals de la Unió Europea.

S'ensorrava així un dels quatre "eixos" que la Cambra de Comerç assenyalava el 15 de setembre: "La necessitat de definir línies clares d'actuació per atreure inversió estrangera rellevant i aconseguir que la diversificació econòmica sigui una realitat."

Fixem-nos que Mònaco i San Marino, que es troben en la mateixa situació que Andorra en les negociacions en curs per establir un acord d'associació amb la Unió Europea, no són en aquesta llista. No hi són perquè de ben segur han fet el que calia per no ser-hi.

No han endarrerit innecessàriament la tramitació de lleis necessàries per aconseguir una homologació europea ni han pretès ser els més llestos de la classe anant a Brussel·les per explicar sopars de duro amb una

lleï de l'impost sobre la renda plena de forats i exempcions.

Llegíem el divendres 16 de setembre, a la premsa andorranca, que el ministre de Finances assegurava que l'informe no els preocupava. A nosaltres ens preocupa, i molt.

L'estiu de l'any 2009, quan estàvem en situació de responsabilitat, gestionant l'interès general des del Govern, vam fer el necessari per treure Andorra de la llista grisa de paradisos fiscals

Un informe situa Andorra entre els candidats a paradís fiscal de la UE

Mònaco i San Marino no hi són perquè han fet el que calia per no ser-hi

de l'OCDE, i ho vam aconseguir el febrer del 2010.

En aquests darrers cinc anys el Govern de DA només està aconseguint que ens situïn a les noves llistes fosques. Males notícies.

Toni Martí pot pujar a Brussel·les però, de moment, érem a fora del toll i ja hi tornem a ser.

Tant és així que, tot i manifestar que està "tranquil", ha hagut de reconèixer aquests dies que caldrà treure les deduccions especials a les societats de

la normativa de l'impost sobre la renda ja que és un –no pas l'únic– dels punts que, tal com ell ha explicat, han fet incloure Andorra en la llista de països que la Comissió Europea considera potencials paradisos fiscals.

D'avisats n'estaven. Els vaig dir, durant el debat al Consell General de la llei de l'impost sobre la renda, que una norma plena d'exempcions i escapatòries no seia ben rebuda a Brussel·les.

Mentrestant dijous passat, 22 de setembre, els liberals feien una reunió pública a Andorra la Vella en el decurs de la qual el conseller general Jordi Gallardo, president de la formació, instava el Govern a aturar la negociació de l'acord d'associació amb la Comissió Europea. Sembla, segons hem llegit a la premsa, que el president de Liberals hauria manifestat que no veuen "què aporta de positiu per a Andorra" l'acostament a la Unió Europea.

No hi estic pas d'acord. No comparteixo aquesta posició de retirada o de rebuig.

La nostra tasca ha de ser, ben al contrari, defensar un projecte d'embranchement amb Europa, mitjançant l'acord d'associació, que sigui convincent i engrescador per a la ciutadania d'Andorra.

I pensem que els continguts de l'acord han de ser en el centre de la proposta, conjuntament amb la necessària concreció sobre la manera de dur-la a terme, en un recorregut polític que doni prioritat a la informació a la ciutadania i es desenvolupi amb la màxima transparència.